

Izhaja
v pondeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.

Posemezna številka
1 Din.

Račun poštne-čekovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Vukičević-Koroščeva vlada padla!

Beograd, 4. julija. Danes ob 10. do-
poldne se je sestal ministrski svet k
svoji zadnji seji, ki je trajala pol ure.
Po tej seji se je podal ministrski pred-
sednik Velja Vukičević v svečani oble-
ki na dvor, da v smislu sklepa mini-
strskega sveta izroči vladarju *ostavko*
celokupne vlade. Avdijenca Velje Vu-
kičevića je trajala od 10.50 do 12. ure.

Glede setave nove vlade so razšir-
jene najrazličnejše kombinacije. Na
enih strani se imenuje kot Vukičevićev
naslednik radikal dr. Laza Marković,
po mnenju drugih političnih krogov

pa je najverjetnejše, da bo poverjen
*mandat za sestavo koncentracijske
vlade Stjepanu Radiću*. Danes dopol-
dne je posetil Stjepana Radića v bol-
nici Svetozar Pribičević, ki je imel ž
njim dve uri trajajočo konferenco o
političnem položaju.

Razplet vladne krize se bo začel še
le popoldne, prve avdijence na dvoru
pa zvečer. Po vsej verjetnosti bo naj-
prej pozvan na dvor predsednik Na-
rodne skupščine dr. Perić, da stavi
kralju svoje predloge.

Potreba tesnejših stikov med Slovenci in Hrvati.

V Celju, 4. julija.

Razvoj političnih razmer v naši dr-
žavi je postavil nas Slovence v isto
vrsto s Hrvati. Prebojevali bodo morali
v lastnem narodnem interesu, pa tudi v interesu naše mlade jugo-
slavanske države težek boj za preure-
ditve, modernizacijo uprave in za de-
jansko enakopravnost državljanov to-
in onstran Save. Od tega velikega boja
samo skoraj gotovo prebili še le prvo etapo. Zato tudi ne kaže držati kri-
žem rok, temveč se je treba pripravljati
za bodoče bitke.

Pri tem se mi zdi osobito važno, da
navežemo kar najtesnejše medsebojne
stike. Da gremo kar in medias res —
poglejmo, kako je danes z našim časopisjem! Ni dvoma, da razpolaga
KDK z večino slovenskega in hrvatskega
časopisa. Ali to časopisje se
skoraj več bavi z Mehiko in Portugalsko —
kot z medsebojnimi razmerami. Ako čitaš na pr. tudi največji
zagrebški list, vidiš tam iz Slovenije
komaj jedno ali dve notici, ki se tičeta
kakih tativ ali samomorov, nikakor
pa ne naših političnih razmer, našega
gospodarstva ali naše kulture. Nič
boljša niso v tem pogledu tudi naša
slovenska KDK glasila. Na ta način se
seveda ne moremo poznati, spoštovati
in tudi ne nastopati skupno s takim
povdarkom kakor bi bilo to potrebno.
Naši večji časopisi bodo morali v tem
pogledu postopati drugače in bodo morali
tudi kaj žrtvovati. Izvrstno bi slu-
žila v tem pogledu dobro urejevana
korespondenca, ki bi se naj izdajala v
Ljubljani in Zagrebu. Tudi v Beogradu
bi bilo kaj podobnega potrebno, da
bi se moglo sproti vse naše časopisje
podučiti o korakih vodstva KDK in

po tem urediti tudi svojo pisavo. O
veliki važnosti dobro organiziranega
časnikarskega aparata za vsako poli-
tično gibanje nam ni treba izgubljati
niti besedice.

Ne morem si pomagati, toda povem
po pravici, da me je zabolela izjava
enega izmed vodij KDK, da bodo
»morda« tudi Slovenci pomagali Hrvatom
pri njihovem boju proti cincariji. Kak »morda«? Dejansko je danes v
KDK pet slovenskih poslanec, ki
gotovo zastopajo najinteligentnejši del
Slovencev. Je gotovo nekaj čisto dru-
zega, če kak klerikalni poslanec govor-
ri znani publiki klerikalnih shodov
ali če govorí na pr. dr. Pivko v Ivanj-
kevcih ljudem, ki imajo toliko politične
samostojnosti, da pridejo kljub
najhujšim grožnjam duhovništva na-
naše zborovanje. Ako bi nas bila sreča
pamet že popreje, bi sicer danes
predstavljeni v Sloveniji tudi po šte-
vilu mandatov nekaj drugačega kakor
predstavljamo danes. Zato nič »morda«,
temveč recimo naravnost: Slo-
venci smo danes s Hrvati. Smo —
kakor smo bili že nekdaj in kakor moramo
tudi ostati, da ne bodo morali več za
milodare pljuvali v svojo lastno skledo.

Da »naš« del Slovencev odloča, se
je pokazalo baš pred desetletjem. Ko
se je pričelo med narodom deklaracijsko
gibanje, je sicer hodil po teh shodih tu in tam tudi g. dr. Korošec (mi-
mogrede rečeno, je bilo vse to gibanje
zasluga narodnih in naprednih Slo-
vencev), pretežna večina udeležencev
pa je bila iz našega političnega tabora
prav tako kakor so se vršili skoraj
vsi večji deklaracijski shodi v naprednih
občinah. Takih klerikalnih defetistov in bojaljivcev, ki se dano
od kakih Žebotov prepričati, da moramo
nettunske konvencije neizpremenjene
sprejeti, ker bi bila drugača vojna, tu-

di takrat ni bilo med deklaranti.

Ako bi bilo naše časopisje medse-
bojno dobro informirano, bi ne ostale
nezavrnjene stvari kakor na pr. za-
govarjanje nečloveškega klerikalnega
postopanja v »Slovencu« pri vpraša-
nju podpore za gladujoče Dalmatince
in Hercegovince v celjskem občinskem
svetu ali, da ostanem v lokalizmih,
pismene grožnje prenapetih klerikal-
cev onim celjskim trgovcem, ki so si
upali pokazati s črnimi zaставami
svoje simpatije za žalujoči hrvatski
narod. Vsi taki in podobni grdi čini
klerikalnih časopisov in politikov bi
ne ostali brez posledic kakor ostajajo
sedaj, ko že v Zagrebu malokdo ve,
kak so ljudje g. dr. Korošca v praksi.

To bi bilo znabitni reči o časopisu.
Kako bi se lahko spopolnili naši kul-
turni in gospodarski stiki, pa razpravljam drugič.

Državna dvorazredna trgovska šola v Celju

Celje, 4. julija.

Drž. dvorazredna trgovska šola v
Celju je zaključila letošnje šolsko leto
s prav lepim uspehom. V I. mešani
letnik se je ob začetku šolskega leta
vpisalo 22 dečkov in 13 deklic, med letom
so izstopili 4 dečki in 3 deklice,
tako, da je bilo koncem leta v razredu
18 dečkov in 10 deklic. Ti so dovršili
prvi letnik slednje: 2 dečka s prav
dobrim, 7 dečkov in 4 deklice z do-
brim, 4 dečki in 1 deklica z zadostnim
uspehom, 4 dečki in 4 deklice s ponav-
ljajnim izpitom in 1 deklica ni bila
izprashana. Skupno je letnik dovršilo
13 dečkov in 18 deklic (64,28%), izde-
lalo pa ni 5 dečkov in 5 deklic (31,03
odstotkov).

V prvi dekliški letnik se je vpisalo
31 deček, izmed katerih so med letom
izstopile 4 deklice. Pri zaključku leta
so izdelale 1 z odličnim, 1 s prav do-
brim, 11 z dobrim, 10 z zadostnim in
4 z nezadostnim uspehom.

V drugi letnik je bilo vpisanih 18
dečkov in 35 deklic, izstopile so med
letom 2 dekli. Letnik so dovršili z
odličnim uspehom 1 deklica (Vilma
Pirc), s prav dobrom 5 deklic (Danijela
Bernard, Justina Herič, Marija Kodrič,
Antonija Majcen in Herta Špelič), z
dobrim uspehom 7 dečkov in 16 deklic,
z zadostnim 4 dečki in 6 deklic. Razredni izpit ponavlja 5 dečkov
in 3 deklice, razred ponavlja pa
2 dečka in 2 deklice.

Letos je bil na trgovski šoli prvič
komčni izpit (mala matura). K temu
izpitu se je prijavilo 10 moških in 22
deklic. Izpit so položili: z odličnim

celo rekla . . . Opozorila sem ga: Ni-

kar ne pojdiva v Annecy . . . Tam lahko

srečaš kakega znanega človeka . . .

Toda on mi je na vsak način hotel po-
kazati to krasno jezero . . . Imela sem

prav! Sedaj ima to, kar je iskal: našel

je očeta in mater svoje žene . . . Ta sta-
ri tepec bi namen napravil škandal . . .

Samo vam se morava zahvaliti, da on

ne bo ničesar zvedel. Rešili ste Edvar-

da iz zelo nerodnega položaja . . . Ta-
ko sva vam hvaležna, gospod . . .

»Vašemu prijatelju je ime Edvard?

In vam, gospodična, če smem vpra-
šati?«

»Emilienne . . . Poglejte no . . . !

Sedaj prihajata . . . Kako je to smeš-
no, da ničesar ne slutita!«

Čudni par se je res ravno vzpenjal
počasi na teraso. Ta tast s svojimi

majhnimi, vdrtimi očmi in kozjo bra-
do mi je postal že ob prvem pogledu

antipatičen. A tašča je bila še stra-
nejsa. Bila je oblečena kot zamorka iz

Liberije. Bila je res oblečena strašno

neokusno.

Edvarda nista opazila. Odšla sta

naravnost proti vhodu hotela.

»Zdi se mi, da Edvarda nista opa-
zila«, mi je zašepetala Emilienne.

»Ne, nista ga spoznala. Preveč go-
stov je na terasi.«

uspelom 1 deklica (Vilma Pirc), s
prav dobrom uspelom 6 deklic (Danijela
Bernard, Gizela Hacin, Justina Herič,
Marija Kodrič, Antonija Majcen), z
dobrim uspelom pa 9 dečkov in
10 deklic (Slavko Cijan, Edvard
Hutaler, Robert Mesarec, Franjo Po-
valej, Edvard Rupnik, Ivan Stopar,
Anton Škerl, Mirko Šolinc, Stanka
Baša, Antonija Gašperšič, Olga Hal-
ter, Julijana Kavšek, Danica Košuta,
Miroslava Krajnc, Amalija Kronov-
šek, Anica Pirnat, Slavica Plaušteiner,
Amalija Šmigovec in Bogomir Žerjav.
Odklonjeni na tri mesece so bili
1 deček in 3 deklice, za leto dni 1 de-
klica, med izpitom je izstopila 1 de-
klica.

Zatajena demisija finančnega ministra.

Za presojo naših političnih razmer
je vsekakor velepodučno naslednje po-
ročilo ljubljanskega »Jutra«: »Isto-
časno, ko se je v Beogradu bliškovito
širila vest, da je usoda Vukičević-Koroščevega režima započetena, se je iz
vladnih krovov samih razširila tudi
vest o demisiji finančnega ministra
dr. Bogdana Markovića. Ta vest se je
pojavila že pred 14 dnevi, vendar pa
so jo takrat v vladnih krovih najodo-
ločneje demantirali in je zastopnik finančnega ministra dr. Spaho objavil
celo famozni komunik, s katerim je
hotela vladu vzbudit v javnosti vtis,
da je misija finančnega ministra v
Londonu končala z uspehom, ter da je
posojilo že sklenjeno in le iz tehničnih
razlogov odgodeno do jeseni. Šele sedaj
je vlad končno priznala, da je posojilo
definitivno propadlo ter da je finančni minister dr. Bogdan Marković, izvajajoč iz tega konsekvence, pos-
tal po svojem povratku iz Londona v Pariz ministrskemu predsedniku pisan-
meno ostavko ter nato odpotoval v
Vichy. Zavedajoč se, da bi objava demisije finančnega ministra položaj
vlade, ki je bil v tem času že skrajno
omajan, še bolj poslabšala, je Vukičević
to demisijo skrbno prikrival. Danes pa je končno priznal in potrdil
že prejšnje vesti o ostavki dr. Markovića.
Tudi ta slučaj dokazuje, kako trdovratno se je Vukičević upiral demisiji vlade in kako se je hotel na
škodo državnih interesov po vsej sili
vzdržati na krmilu.

Delovanje Zveze kulturnih društev v ljubljanski oblasti.

V nedeljo se je vršil v ljubljanski
Kazini 8. redni letni občni zbor Zveze
kulturnih društev za ljubljansko
oblast, ki ga je vodil predsednik g. lic.

Obrnil sem se. Ubogi soprog je po-
ložil prst na usta, vstal in rekel, ko je
šel mimo mene, s srednjim glasom:

»Pogledal bom, ali bosta najela so-
bo v hotelu . . . Pojdita medtem k je-
zeru . . . V eni minutni se vrnem . . .«

Meni je bilo to zelo ljubo. Šla sva
skozi park. V senci velikih dreves sva
se lahko nemoteno razgovarjala. Ko
sva prišla že precej daleč, je Emilien-
ne nenadoma vzduhnila in mi položila
roko na ramo.

»Oh, gospod! Kako naj se vam ven-
dar zahvalim . . . ?«

»Toda, milostljiva! Vsak moški na
mojem mestu bi napravil isto . . . Si-
cer sem pa zelo hvaležen usodi, ki mi
je bila tako naklonjena, da mi je nudila
priliko, spoznati tako dražestno
damo . . .«

Emilienne me je pogledala izpod če-
la. Ta vroči pogled me je kar pretresel . . . Srečen je ta Edvard! Srečen je
mož, ki se mu je posrečilo osvoboditi
se zakonskega jarma . . . ! In da si je
izbral res lepo prijateljico — to bi matri-
ral priznati vsak, ki bi jo videl!

Kakov da je Emilienne čitala v mo-
jih očeh, kaj sem mislil. Zakrival naju-
je grm, da naju s terase ni mogel nih-
če videti. Nenadoma, čisto nepričakov-
ano, me je Emilienne objela in polo-

Maurice Dekobra. — B. R.:

V objemu.

Sedel sem na terasi hotela Imperial
in pil čašo brandyja. Užival sem. Pre-
dal sem se čuvstvu sladkega brezde-
lja in brezskrbnosti. Annecysko jeze-
ro je žarelo v blestečih solnčnih žar-
kih.

Nenadoma se je dvignil s stola pri
sosednji mizi nek neznan gospod, pri-
stopil k meni in sedel za mojo mizo.
Ne da bi se mi predstavil je začel go-
voriti s hitrim in vznemirjenim glasom:

»Gospod, zaklinjam vas, storite mi
veliko uslugo . . . !«

»Misil sem, da imam opravka s člo-
vekom, ki bo poskušal dobiti od mene
denarja, zato sem ga gledal s hladnim
nasmeškom . . . Toda ta neznan gospod
je nadaljeval tiko:

»Z neko prijateljico sem na potova-
nju, vidite, z ono tam . . . Seveda in-
kognito, ker sem oženjen,

ravnatelj Anton Jug. Lepo in izčrpano tajniško poročilo je podal tajnik gosp. Rudolf Prešeren. Iz njegovega poročila sledi, da šteje matična knjiga ZKD danes 237 včlanjenih društev, in sicer 158 ustanovnih in 79 rednih društev. Pristopilo je v tekočem letu v ZKD 17 novih društev. Zveza je delovala z vsemi razpoložljivimi silami v prospeku in napredku ljudske prosvete. Ustanovila je v pretekli sezoni 4 nove knjižnice, katerim je centrala izdala 367 lično vezanih knjig. Skupni stalež od ZKD ustanovljenih knjižnic je danes 56.

Drugo torišče kulturnega delovanja ZKD so bila njena predavanja. Društvo si je nabavilo tekmo preteklega seta sklopični aparatu vrste Epidiaskopov, s katerim je omogočeno reproducirati na steno navadne razglednice in tiskovine. Število od Zvezze ustanovljenih tamburaških društev se je v letošnji sezoni zopet povečalo za 4 društva, tako da imamo danes na deželi že 26 od Zvezze ustanovljenih, dobro delujočih tamburaških društev.

Glasilo ZKD »Prosvetni glasnik« izhaja sedaj glasom sklepa odborove seje v Mariboru ter se pošilja vsem včlanjenim društvom. Največ uspeha so imela na deželi poučna predavanja s filmi in kinopredstavami. Teh je priredila Zveza v pretekli sezoni 135.

V Ljubljani je ZKD v prostorijah knjige Matica počenši od 1. septembra do 29. junija t. l. prirejala vsako nedeljo in praznik filmske predstave s kulturnimi in poučnimi filmi. Njeno delo v

tem pogledu pa je bilo močno ovirano od strani raznih oblasti, ki nimajo dovolj umevanja za idealno prizadevanje ZKD. Navzite raznim šikanam pa more ZKD vendarle beležiti tudi v tem pogledu uspeh. Poleg vsega tega je ZKD delovala še na drugih poljih in vseposod služila interesom včlanjenih društev.

V društvih ZKD je včlanjenih skupno 66.691 ljudi. 40 društev izkazuje svoje lastne društvene domove. 28 društev deluje v skupnih domovih, ostala pa imajo najete razne sobe in lokale. 113 društev ima lastne knjižnice in 87 društev lastni oder. Imajo 1500 igralcev, s katerimi so priredili v pretekli sezoni 640 dramskih predstav. Obisk pri teh predstavah je bil nad 73.000, kar izkazuje napram lanskoletni statistiki velik porast. Predavanji so priredila naša društva 648 z udeležbo okrog 33.000 oseb. Pevskih prireditev je bilo v pretekli sezoni 121 z obiskom nad 7000 ljudi. Godbenih prireditev je bilo 123 z udeležbo nad 8000. Kinopredstave ima 6 društev, ki imajo svoje stalne kinopredstave.

Skratka, ZKD se je udejstvovala uspešno na vseh poljih in vidimo v vseh panogah redno in razveseljivo delo, ki pa ga mora v novi sezoni Zveza KD še bolj učvrstiti in razširiti.

To poročilo jasno kaže, koliko delajo somišljeniki SDS v narodnih kulturnih društvih, četudi se ne bahajo tako širokoustno s svojim prosvetnim delom kakor slovenski klerikalci.

Domača vesti.

d Nj. Vel. kralj je prevzel skrb za dva otroka † Pavla Radića. V ponedeljek popoldne je vdova umorjenega narodnega poslanca Pavla Radića sprejela v Beogradu novinarje ter jim podala izjavu o svoji avdijenci pri kralju. Med drugim je rekla, da ji je kralj ponovno izrazil svoje sožalje zaradi strašnega dogodka v Narodni skupščini. Vladar je naglasil, da je v pokojnem Pavlu Radiću izgubil velikega prijatelja, ter končno izjavil želijo, da prevzame skrb za dva pokojnika v troka, čemur je vdova, vsa ginenja, privolila. Potem je ga Radićeva poklonila kralju sliko pokojnega soproga.

d Sljepan Radić se vrne v Zagreb. Včeraj zjutraj so zdravniki natančno preiskali stanje g. Stjepana Radića. Ugotovili so, da je bolnik sedaj že iz nevarnosti. Njegovo stanje se je toliko zboljšalo, da lahko hodi. Koncem tedna ga prepeljejo v Zagreb.

d Celjski občinski svet ima v petek, dne 6. t. m. ob 6. popoldne redno sejo. Na dnevem redu so poročila odsekov. Po tej seji se začno poletne počitnice občinskega sveta.

d Promocija. Danes opoldne je bil na ljubljanskem vseučilišču promoviran za doktorja prava cand. iur. gosp. Ivan Belle iz Št. Jurja ob J. ž.

d Zborovanje SDS v Iranjkovcih. V nedeljo se je vrnil pri g. Petovarju

na ivanjkovskem kolodvoru lep zbor zaupnikov SDS iz okraja Ormož, Ptuj in Ljutomer. Zborovanja so se udeležili kot gostje tudi zastopniki SKS v okraju. Po političnem referatu poslancev g. dr. Pivka so zborovalci sprejeli resolucijo, v kateri obsojajo zločin v Narodni skupščini, pa tudi šandalozno pisavo duhovniškega časopisa, ki je le s težavo prikralival svoje začetje nad zločinom. Oblastni poslanec g. Petovar je obsojal delo oblastnega odbora, ki postopa tako, kakor da bi bil klerikalna strankarska institucija. V tem smislu se suče tudi njegovo postopanje z neklerikalnim uradništvom. Zanimivo je, da so se izrekli zborovalci za obstoj mariborske oblasti kakršna je sedaj.

d Predprodaja železniških voznih kart. Železniška uprava je odredila v centrih večjega potniškega prometa, na glavnih kolodvorih v Ljubljani in Mariboru ter na kolodvoru v Celju stalno predprodajo voznih kart po tarifni ceni. Potnik si lahko nabavi vozno kartu že z datumom za prihodnji oziroma celo za tretji dan, vendar pa mora javiti dan odhoda točno, da se karta opremi z zahtevanim odhodnim žigom. Potupoč občinstvo naj kupuje vozne karte v predprodaji v času, ko blagajne niso zaposlene s potniki bližnjih vlakov. V ta namen poslujejo tudi pomožne potniške blagajne. S to

žila svojo krasno glavico na moja prsa. Zašepatala je:

»Gospod . . . ! Oh! Gospod . . . ! Oprostite mi, da se tako obnašam . . . Toda jaz sem tako vznemirjena, če pomislim, kakšni nevarnosti sem ravno kar utekla . . . Bila bi strašno nesrečna, če bi morala postati vzrok zakonske tragedije. Oh, jaz sem vam tako neizrečno hvaležna . . . «

Njene rdeče ustnice so čakale na me. Skušnjava je bila prehuda, da bi se ji bil mogel še dalje ustavljati . . . Sladek je bil ta poljub . . . Trajal je dolgo, dolgo in bi bil trajal morda še dalje, da nisva nenadoma začula škrpanja peska za sabo. Hitro in sramežljivo se mi je Emilienne iztrgala iz objema:

»Edvard prihaja!«

Res se je, na mojo veliko žalost, bližal Edvard. Poklical naju je in rekel:

»Mimi . . . Morava hiteti, tast ravnikar ogleduje sobe . . . Ostati namegravata v hotelu črez noč . . . Pojdite z menoj. Priti morava k prvemu brzovlaku, ki odide v dvajsetih minutah v Chamonix . . . «

Nato se je Edvard obrnil k meni in me prijel za obe roki:

»Vam, dragi prijatelj, dolgujem največ hvale. Da, da . . . ! Če ne bi bilo vas, bogve, kako bi iztekla cela zade-

odredbo bo nabava voznih kart zelo olajšana, ker se potnikom ne bo treba šele pred prihodom vlaka nastavljati pri blagajnah in čakati, da pridejo na vrsto.

d Savinjska podružnica S. P. D. v Celju nam sporoča, da vozi poštni avto z žel postaje Šmartno ob Paki do vasi Solčave. Voznina znaša 45 Din. Avto odhaja iz postaje redno ob 9. popoldne in se vrača ob 14. uri, ob nedeljah in praznikih pa je povratek ob 18.15 k vlaku, ki pride ob 22. uri v Celje. Cesta v Logarsko dolino je že popravljena in pripravna za vožnje z avtom do Tillerjeve koče.

d Kolo jugoslov. sester je poslalo v pondeljek v Bakarac pri Kraljevici 36 otrok pod vodstvom g. Cilenškove in Kernove. Druga partija otrok odide na morje 23. julija. Ta akcija, s katero se hoče deco na morju okrepati in deloma tudi ozdraviti, je vse hvale vredna.

d V juniju so umrli v Celju: V mestu: Karolina Stipčič, 84 let, zasebnica v Celju; Marija Vrečko, 4 mesece, otrok trgovca v Celju; Roza Rauch, 54 let, posestnica v Celju. V javni bolnici: Hubert Gelinek, 85 let, general v p. v Celju; Angela Oblak, 37 let, žena krojača; Ana Osterman, 35 let, delavka iz Drešinjevasi; Filip Breclj, 66 let, brezposeln iz Tolstega vrha; Jože Kožar, 74 let, dñinar iz Grajske vasi; Janez Vrbovšek, 75 let, brezposeln iz celjske okolice; Anton Zupančič, 53 let, pekovski pomočnik iz Rogatca; Franc Šeruga, 41, sin delovodje iz Pečovnika; Dora Tomljenović, 16 let, hči trgovca iz Lovinca; Barbara Vrbovšek, 1 in pol leta, hči posestnika iz Sladke gore; Jurij Deželak, 89 let, zasebnik iz Marija Gradca; Franc Kok, 36 let, sin posestnika z Gomilskega; Fani Semprimožnik, 13 let, Ana Semprimožnik, 7 let in Tončka Semprimožnik, 8 let, hčerke kočarja iz Bočne; Matilda Grad, 35 let, hči železniškega čuvaja iz celjske okolice; Franc Mežek, 52 let, tkalec iz Škofje vasi. V vojaški bolnici: Miroslav Skale, 31 let, vodja vojaške bolnice v Boki Kotorski. — V juniju je umrlo v Celju 21 oseb: 3 v mestu, 17 v javni in 1 v vojaški bolnici.

d Pri podružnici javne borze dela v Celju je v času od 25. do 30. junija 1928 iskalo delo 59 moških, 18 ženskih, skupaj 77 delovnih moči. Prostih mest je bilo na novo prijavljenih za moške 54, za ženske 24, skupaj 78. Posredovalo se je 39 moških, 16 ženskih, skupaj 55 brezposelnih. Odpotovalo, oziroma iz evidence je odpadlo 38 moških, 5 ženskih, skupaj 43 brezposelnih. — Delo išče: 88 hlapcev, 1 rudarski paznik, 14 rudarjev, 3 vrtnarji, 2 kamnoseka, 8 kovačev, 2 kleparja, 5 livarjev, 5 železostružarjev, 2 zlatarja, 21 ključavničarjev, 5 električarjev, 5 mehanikov, 21 mizarjev, 12 kolarjev, 5 sodarjev, 13 žagarjev, 5 sedlarjev, 1 tkalni mojster, 2 tapetniki, 14 krojačev, 30 čevljarjev, 1 brivec, 16 pekov, 1 slaščičar, 1 mlinar, 1 lekar, 2 mesarji, 3 natakarji, 4 hotelski sluge, 8 zidarjev, 5 tesarjev, 16 strojniki, 38 trgovskih pomočnikov, 96 težakov, 5 kočijačev, 7 šoferjev, 5 hišnikov, 13 pisarniških moči, 12 vajenc, 4 kmečke dekle, 8 šivilj, 2 zlatarki, 12 natakarjev, 16 prodajalk, 93 služkinj in kuharic, 16 pisarniških moči (ženskih), 8 vajenk. Delo je na razpolago: 16 hlapcev, 1 steklarju, 3 kamnosekom, 3 kovačem, 3 ključavničarjem, 1 mehaniku, 1 žagarju, 2 mizarjem, 3 krojačem, 3 čevljarjem, 1 brivec, 3 pekom, 1 slaščičarju, 5 natakarjem, 4 zidarjem, 4 slikarjem, 2 strojniki, 1 trgovskemu slugi, 8 trgovskim potnikom, 35 težakov, 12 vajenc, 18 kmečkim deklam, 6 natakaricam, 2 hotelskim kuharicam, 6 delavkam, 18 služkinjam in kuharicam.

d Zahvala Drž. krajevne zaščite dece in mladine v Celju. Na našo prošnjo so se odzvali naslednji dobrotniki in naklonili denarno podporo: Mestna hranilnica v Celju 1000 Din, Celjska posojilnica in tukajšnja Ljudska posojilnica po 500 Din. Podružnica Ljubljanske kreditne banke 100 Din. občina Teharje 100 Din in občina Petrovče 300 Din. Bodil blagim dobrotnikom izrečena v imenu ubogih otrok prisrčna zahvala. Naj bi naše delovanje podpirali tudi drugi denarni zavodi in občine in tako delovali na karitativnem polju. — Odbor.

d Tvrda Goričar & Leskovšek je založila 10 vrst novih razglednic mesta Celja. Razglednice so v bakrotisku fini izdelane ter bodo služile za reklamo lepote mesta Celja.

d Domača veselica se vrši v nedeljo 8. julija popoldne na vrtu restavracije »Skalna klet«. Na sprednu je godba in ples. Na razpolago bodo dobra vina, sveže pivo in vsakovrstna mrzla jedila. Vstopnina prosta.

d Društvo bančnih zavodov v Sloveniji je sklenilo, da praznujejo banke v letu 1928 sledče dneve: 1. januarja (Novo leto), 6. januarja (Sv. trije kralji), 2. februarja (Svečnica), 19. marca (Sv. Jožef), 25. marca (Marijino oznanje), 8. in 9. aprila (Velika noč), 17. maja (Vnebohod), 27. in 28. maja (Binkošti), 7. junija (Sv. Rešnje telo), 28. junija (Vidov dan), 29. junija (Sv. Peter in Pavel), 15. avgusta (Marijino Vnebovzetje), 8. septembra (Marijino Rojstvo), 1. novembra (Vsi sveti), 1. decembra (Ujeđenje), 8. decembra (Marijino brezmačno spominje), 17. decembra (kraljev rojstni dan), 25. decembra (Božič), 26. decembra (Sv. Štefan). Praznujejo se dalje vse nedelje, sobote popoldne ter popoldne pred prazniki.

d Prodaja soli na drobno. Uprava državnih monopolov je odredila, da smejo pooblaščeni maloprodajalcji soli prodajati od dne 1. julija 1928 dalje vse vrste soli za človeško prehrano po ceni 2.50 Din za en kilogram, a zmleto kamenino in morsko sol pa po 2.75 dinarjev za en kilogram.

d Povišanje prispevkov za bolniško zavarovanje. Minister za socijalno politiko je na podlagi sklepa ravnateljstva Osrednjega urada za zavarovanje delavcev odobril zvišanje prispevkov za bolniško zavarovanje in to za urade, kateri so letna poslovanja zaključili z deficitom. Takih uradov je zamenjeno 13. Tudi za trgovsko društvo »Merkur« v Zagrebu se zvišajo prispevki. Nevarnost zvišanja prispevkov grozi vsem uradom, kateri bi v svojem poslovanju ne mogli vzdržati ravnotežja. Zato je važno, da tudi Slovenija budno pazi na problem zavarovanja. Zlasti je važno redno plačevanje prispevkov, katerega pa danes ni. Prispevki so bili zvišani od 6 na 7 odstotkov, odnosno od 6 na 6 in pol odstotka in to od 1. julija 1928 dalje. (S to zadevo se bodovalo še bavili. Op. ur.)

d Uradni dan »Sreskega gremija trgovcev v Celju« za člane trgovce v kozjanskem sodnem okraju se vrši v petek, dne 6. t. m. ob 10. uri predpolne v gostilni g. Koželja v Kozjem.

d Nenudna smrt pri delu. V cinkarni zaposleni 25-letni delavec Alojz Vončina, od Sv. Krištofa pri Laškem doma in na Babnem stanujoč, je prevažal v družbi Alojza Hraščovca rudo. Ob 7.45 mu je postaleno nemadoma slablo in se je zgrudil na tla. Oba poklicana zdravnika gg. dr. Negri in dr. Hočevar sta ugotovila smrt, ki je nastopila zaradi kapi.

d Tatvina. Posestniku Ivanu Glinšku na Zg. Hudinji je ukradel neznan tat vozno dvigalo, ki se je nahajalo na skladislu lesnega trgovca g. Sedina na Ljubljanski cesti. Škode ima 900 Din.

d Prijet tat. Celjska policija je prijela nekoga Vinka Lampreta iz Košnice radi več tatvin. Lampret, ki je delomrnez in je bil radi tatvin že kaznovan, je ukradel nazadnje invalidu Antonu Božniku v gostilni »pri jelenu« uro. Našli so pri njem tudi kolpo, ki je bilo v »Evropi« ukradeno na takarju Juriču. Lampret ga je že prebarval. Nadalje se je dognalo, da je z ukradenimi dokumenti dvignil pri nekem celjske demarnem zavodu 1.500 dinarjev. Tokrat bode menda Lampret dalje časa na varnem.

d Prelep v Gledališki ulici. Sinoči sta se prijela v Gledališki ulici dva obrtniška pomočnika radi nekoga dekleta in sta se hudo zravsalala. Težjih poškodb k sreči ni bilo.

d Premetni slepar. Pri gospe C. na Glavnem trgu se je nastanil nek človek, ki se je izdajal za profesorja. Izmamil je iz svoje gospodinje 1.500 dinarjev in zginil.

d Kongres meščanskošolskih učiteljev se vrši od 4. do 7. julija v Mariboru. Mariborska mestna občina priredi gostom ob tej priliki pozdravni večer. Za pogostitev gostov je dovolil

va . . . Če bi žena to zvedela, bi me ubila! Oprostite mi, da se moramo tako hitro razstati, toda . . . saj me razumete . . . okoliščine so take, da . . . Mimi, zahvali se hitro najinemu rešitelju, potem pa hitro izgineva . . . ! Vaše ime poznam . . . ! Javil se vam bom s pismom . . . !

In že sta izginila za ovinkom drevo-reda. Sedel sem na nizki zid, ki je s svojimi z mahom preraščenimi temelji segal v vodo. Nisem več mislil na Edvarda, ne na njegovega tasta in taščo manj. Mislil sem samo še na Emilienne. Se vedno sem čutil sl

mestni svet znesek 12.000 dinarjev. Kongres obišejo meščanskošolski učitelji iz cele države.

d Cenene črešnje v — Mariboru. Kakor čitamo v mariborskem časopisu, dovažajo tam kmetje v velikih množinah črešnje na trg. Na Petrovo je bil tak pritisk, da je cena padla na dva dinarja.

d Gornji grad postal mesto. S krajnjim ukazom je bil te dni trg Gornji grad povzdignjen v mesto.

d Dr Vekoslav Klaić †. V nedeljo, dne 1. t. m. zvečer je umrl v Zagrebu znani hrvatski zgodovinar in učenjak, vseučilišni profesor dr. Vekoslav Klaić v starosti 79 let. Dr. Klaić je vzorno vzgojil cele generacije profesorjev. S svojo obširno »Zgodovino Hrvatov« si je pridobil sloves največjega hrvatskega zgodovinarja. Praška univerza mu je pred par leti podelila naslov častnega doktorja. Slava spominu velikega učenjaka!

d Izseljevanje iz naše države v mesecu aprili. Po statistiki, ki jo je ustvaril izseljeniški komisariat v Zagrebu, se je izselilo iz naše države v prekomorske kraje meseca aprila 2.098 oseb, t. j. za 395 manj ko v istem mesecu preteklega leta. Največ izseljencev je bilo iz Hrvatske in Slavonije (813); iz Slovenije se je izselilo 290 oseb. Vrnilo se je meseca aprila iz prekmorskih krajev v domovino 514 oseb.

d Zlet mariborskoga sokolskega okrožja se vrši dne 8. julija v Slov. Bistrici. Slavnost je združena s proslavo 15-letnice slovenjbistriškega »Sokola«.

d Velik Ciril-Metodov kres z umetnim ognjem se bo žgal danes zvečer na Jožefovem hribu.

d Za progo Rogatec—Krapina je dovolil ministrski svet 1.700.000 Din in 11.600 angl. funtov. Ti zneski se bodo porabili za nabavo tračnic, kretnice in drugega materijala.

d Laško. Veliki župan ljubljanske oblasti je pod št. 0. br. 1302/1 od 17. junija 1928 dal odločbo, po kateri se bodo vršili na sejmišču v Laškem 4 novi letni sejmi in sicer v onih mesecih, ki jih še dosedaj ni bilo in sicer: 11.

Olga Maryškova:

ŽIVLJENJE ŽENE

Zapiski Helene Klierove.

5 UR DELA MANJ

če se ravnate po novi metodi, katero Vam priporoča Schicht

ŽENSKA HVALA

raztopljeni v vodi odpravlja nesnago preko noči, drugo jutro pa se vzame za izkuhanje perila

SCHICHTOVO TERPENTIN MILO

marca, 5. majnika, 19. julija in 8. oktobra. Prvi pride sedaj v poštev na četrtek 19. julija. Znano je po celi Sloveniji in tudi v tujih državah, da so sejni v Laškem med prvimi v Sloveniji in v tem kraju najstarejši, saj so bili prični podeljeni v 13. stoletju. Ker so o tem sejmu obveščeni tudi kupci iz inozemstva, je pričakovati velik dogon živine.

Kino.

Mestni kino Celje. Sreda 4. in četrtek 5. julija: »Mala Hari«. Špajonažni roman slavne indijske plesalke v 6 dejanjih. V glavnih ulogah slovenska umeđica Magda Sonja. Ruski film. Pri vseh predstavah svira prvorosten orkester. — Petek 6., sobota 7. in nedelja 8. julija: »Orlov«. Krasna opereta iz ruskega življenja. Avtorja: Bruno Granichstaedten in Ernest Marischka. V glavnih ulogah Jugosloven Svetislav Petrović, Vivian Gibson in Georg

Alexander. V petek ob pol 9. zvečer in nedeljo ob 4. popoldne orkester. — Prednaučnilo: »Antonija« (Lily Damita), »Vrt 1000 slasti« (Paul Richter) in »Žena brez pajčolana« (Gösta Eckmann).

Hmelj.

Nemčija.

Hallertau: Začetkom meseca junija se je hmeljska rastlina vsled ugodnega vremena vidno popravila in se je zazdela, kakor bi hotela nadomestiti zamujeno. Ko je dne 18. junija nastopilo mokrotvo, mrzlo in vetrovno vreme, je pa zopet zaostajala v razvoju tako, da današnje stanje ni zadovoljivo. Poleg lepih in zdravih nasadov, v katerih je hmelj dorastel do tri četrinske višine, se najdejo po živalskih in rastlinskih škodljivcih napadeni in vsled tega vidno zaostali. Vlažno, toplo vreme minulih dni je razvoj peronos-

pore zelo pospeševalo, kar se v različnih okrajih lahko opazuje. Poleg popolnoma zdravih hmeljišč se nahajajo zelo okužena. Obrambna dela se marljivo nadaljujejo.

Krila

moderna iz volnene tkanine
Din 49, 65, 80, bluze Din 39,
66, 75, plašči Din 360, 420,
495, pralne obleke Din 90, 112,
130, dekliske obleke 45 cm
Din 42, 52, 62, vsakih 5 cm
večja Din 6 — več, dekliske
plašči 60 cm Din 179, vsakih
10 cm Din 20 več, nadalje
damsko perilo, kakor srajce,
hlače, kombinete vse v naj-
boljši kvaliteti, krasno in
moderno izdelano v lastnih
delavnicah prodaja industrija konfek-
cije in perila R. Stermecki, Celje.
Oglejte si izložbe in ogromno zalogu.

Nakup neprisiljen.

vzroča razkošje, nizkotno razkošje. Pri tem raste moje hrepencanje po otroku. Dobro čutim, da je vsa moja rešitev v njem. Neznošljivo razdraženje čutov izgine, ako pride dete. Ali kako ga dobiti brez moža, ki že postaja hladen, udoben, ki se mu toži po spanju in govorji: daj mi mir, pusti me spati! Ako ga hočem predramiti iz njegovega miru, sem prisiljena, da si vsak dan izmišljam kaj novega.

O, kako se sramujem, ko končno utrujena odpočivam poleg smrčečega moža, kako se zaničujem! Neke noči sem si že priložila revolver k sencu, ali misel na stariše me je zadržala. Ali naj jem otrjem starost? Ali naj za vedno uničim njihovo zadovoljstvo in mir? Ali bi zasluzili to od mene za svojo dobroto, za svojo ljubezen?

Ne, vsaj oči gotovo ne. Ali me ni svaril tistega dne, ko sem se odločila sprejeti Klierovo roko? Rekel mi je tedaj: »Dete, razmisli si vse dobro. Rad bi imel, da bi se poročila, da bi izpolnila svojo nalogu žene, ker kot zdravnik najbolje vem, da nihče brez posledic ne potlači v sebi čuta, ki ga je priroda podelila ljudem v zibelko. Jaz, človek staromodni, verujem, da polno srečo doživi žena samo na strani moža, med njim in svojimi otroki, a rad bi, da bi se poročila iz ljubezni, tako kakor sva se pred dvajset in dve maletoma vzela midva z mamico.

Ako se ne moreš poročiti tako, ostani rajši doma, dokler sem živ in zdrav, te vedno lahko preživim.« Dokler sem živ in zdrav — to je bila tista občutljiva točka, na katero je pokazovala skrbna mamica. Kaj ko bi oče umrl? Kaj bi mi preostalo, kakor da grem kam v službo bodisi kot vzgojiteljica, bodisi kot družabnica? Saj vendar nimam nikakih izpitov.

Cim dalej mislim na svoj zakon, tem jasneje vidim, da mu je pravzaprav kriva mamica. Ali tega ji ne stejem v zlo. Sicer Klier ni slab človek. Kot uradnik ima odličen sloves in bo v najkrajšem času svetnik. Je docela reden in pošten. — Kaj mu torej pravzaprav manjka? Mislim, da tista duševna plemenitost in tenkočutnost, s katero se je odlikoval moj oče,

Mislim, da sem spala precej dolgo. Zbudilo me je trkanje, ali ni me zdravilo iz moje udobnosti. Mislila sem, da je to služkinja, zato sem še napol v spanju zamrmrala: »Dalje«, in znova zaprla zaspane oči. Tuj, neznan korak me je vendar predramil, ali preden sem mogla vstati, sem zagledal pri svoji postelji — Klier.

Dospel je, kakor je često delal, s pooldanskim vlakom, da bi prebil pri nas večer in ob deseti uri se je vrátil v Chrudim, z vlakom samo uro oddaljen od nas. Sedel je k meni na posteljo, kakor da bi nič ne pomenilo, da me tako vidi, in začel je takoj skrbno izpraševati, kaj mi je. Gladil me je po čelu, pomiloval me je in nikakor ni hotel dovoliti, da bi vstala.

Njegove oči mi niso ugajale, zato sem ga pokorno prosila, da bi zatrenutek odšel, tako da bi se opravila in prišla za njim dol in obednico. Zasmehal se je porogljivo, me prijal za brado in govoril šaljivo: »Me že zopet ima za nezrelega mladiča? Že zopet pozablja, da bo čez dva meseca gospa Klierova.«

Trudila sem se, da bi se mu izmarnila, ali njegove roke so me trdno stiskale.

»Pustite me«, sem prav upila, tresoč se v jezi, »kajti na svojo čast povem vse svojim staršem in še danes vzemam nazaj svojo besedo.«

S tem sem ga neizmerno razdražila.

»Poglejmo, dekljica, kakor bi hotela kazati zobke. Ali meni se ne pride do živega — jaz si znam devičico zagotoviti.«

Nastala je med nama kratka borba. — Kje so ostale moje visoke predstave o takem trenutku? Kje tisto zlitje teles in duš v eno? Ali se je sploh moglo o tem govoriti?

Plakala sem vroč, ne samo radi svojega poraza, ampak tudi iz boles-

ki sem jo občutila. Nisem si že več upala svojemu ženinu kljubovati, pustila sem delati s seboj, kar se mu je zljubilo. Kaj mi je preostalo drugega potem, ko mi je vzel devištvo? Kaj če bi me pod kakim izgovorom pustil, če ne bi prišlo do poroke? Vedela sem, da bi nikdar niti besede ne izdala o tem, kar se je med nama zgodilo tisto popoldne, in mislim, da si tudi Klier tega svest, da je prav na to gresil.

Sicer pa je bil zelo skesan, prosil me je, da se ne bi jezila, ker da me ima neizmerno rad, da je preveč mož in jaz da sem preveč krasna, da bi se bil mogel odreči taki priložnosti.

Nisem ga poslušala, skrivala sem obraz v blazine, dokler ga to ni zmrzelo in ni odšel.

Tako sem se zaklenila, se umila s hladno vodo, da bi s svojega telesa zbrisala sledove njegovih poljubov, se opravila in šla dol. Za nič na svetu nisem hotela mamici dati vzroka k vprašanju. Ko so stariši prispevali, so naju zato našli v obednici pri mizi v pogovoru kakor drugikrat.

Šele teden pozneje, ko je šlo za mojo poročno obleko in sem jaz proti matičinem predlogu izjavila, da na nikak način ne grem v cerkev v tradicionalni obleki neveste z zavojem in mirtovim vencem na glavi; tedaj je pogledala mamica izprašujoč na me in kakor bi bila šele tedaj opazila izpremenjeni izraz mojega obraza, me je skrbno vprašala: »Kaj je s teboj, de te?« Nisem se mogla zdržati, padla sem ji okoli vrata in se razjokala kakor malo dete.

Mislim, da je mamica nekaj zasluila, kajti ni dalje izpraševala. Pogledala me je po glavi in pravila pomirljivo: »Pomiri se, draga deklica, to vse preide. Čez dva meseca boš svoja gospa, pa boš zopet vesela in srečna.«

Uboga mamica, če bi vedela, kar vem danes jaz, da s Klirom nikdar

ne bom srečna, le če bi se iz temelja spremeniла!

Če se še toliko trudim, da bi v trenutkih, najnaj intimirnih stikov imela tisto krasno zavest, o kateri sem kot dekle sanjala, da z zdržitvijo z morem dajem življenje novemu stvoru, da se s tem pripravljam na materinstvo, najvažnejšo nalogu žene, se mi to nikdar ne posreči. Morda če bi se mož v tistih trenutkih vedel drugače, čeprav bolj strastno, ali bolj preprosto, bolj prirodno, če bi tisto objetje prišlo samo od sebe, brez dolgih priprav, ki jim tako nerada posojujem svoje telo — morda bi manj čutila tisti občutek odpora, ki ga imam napram njemu, ki mi zastruplja vsak trenutek, ker ni večera, da se ne bi znova do neskončna ponavljalo to, kar se mi tako gnusi. — Ako pogledam pri jedi na njegove roke, porasle z rjavkastimi kocinami, in če pomislim, kako se me zvečer dotikajo, se jedi ne morem več dotakniti.

Moje shrušanje povzroča možu skribi, ali zdi se mi zelo, da je v tem mnogo sebičnosti, ker noče, da bi zgubila kaj s svojih čarov, ki jih stalno enako občudnuje.

Ali bi me bil tudi Emil ljubil na podoben način? Ali je tudi moj oče živel kdaj tako z materjo? Ali mora biti tako? Ali je tako v vsakem zakonu? — Kako so to mučni dvomi!

Imam eno edino željo: ako bom imela dete, naj bo sin. Nočem hčere od tistega časa, ko sem spoznala, kaj je zakon.

Ne morem si predstaviti, da bi mogla kdaj privoliti, da bi se poročila, in če bi vendar k temu došlo, da bi mi še mogla pogledati v oči.

Warmbrunn v Pruski Šleziji.

Od včeraj sem tu v kopališču.

Tri leta mojega zakonskega življenja so name tako delovala, da sem, se zdi, pri koncu s svojim zdravjem. Dete doslej ni prišlo in kot posledica vsakodnevnega čutnega draženja se je pojaviла pri meni prevelika razdražljivost živcev. Gnasim se sama sebi.

To, kar me je pred tremi leti napolnjevalo z odporem, mi danes po-

Pole za obračunavanje uslužben-skega davka se dobe v Zvezni tiskarni, Celje, Strossmayerjeva 1.

Otvoritev „Uletove koče“ na Peci 2014 m.

Na Vidovdan in Petrovo se je otvarala najnovejša planinska postojanka na Peci. Dom še sicer ni popolnoma izgotovljen, vendar kaže, koliko truda in skrbi so že imeli in še bodo imeli, da bode vse popolnoma izgotovljeno.

Maloštevilni Celjani smo se zmenili, da gremo na Poco za vsako ceno in res, na Vidovdan je v zahodnem kotu okoli Pece naravnost lilo kakor iz škafa. V vlaku som že bili, upali smo, da se bode do Prevalj zboljšalo in res, nismo se motili. Na postaji Prevalje je sprejel zastopnik podružnice Mežica došle turiste. Dve rudniški drezini-motorki sta nas v največjem diru prepeljali v Mežico do rudniške restavracije. Po kratkem odmoru sta nas odvedla dva rudniška uradnika na Poco. Da si prihranimo visok hrib, smo šli skozi 40 minut dolg rov. Z radovednimi očmi, toda s težkimi mislimi na uboge rudarje smo korakali naglo skozi rov in bili veseli, ko smo ugledali zopet dan. Po kratkem počitku pri Mihevju smo se napotili strmo v kreber proti koči. Prišli smo na široko kolovožno pot. Tu sta nam pojasnila spremljajoča nas gg. uradnika, da je cela cesta v dolžini 5 km nastala potom kuluka vseh članov mežičke podružnice SPD. Mi smo strmeли. Hotel bi pokazati našim Celjanom, kaj se to pravi kuluk! (Ne pa kakor naš Hudičev graben, kjer se je od 400 članov odzvalo le 12!). Pri mežički podružnici je moral napraviti vsak član 2 dni, od jutra do večera, naporno delo. Rudarji, ki tvorijo glavni del članstva, opravljajo v rudniku cel teden težko delo, ko so pa prosti, gredo na tako težek kuluk! To je požrtvonalnost, katere še nisem videl med turisti!

Koča leži v približni višini 1700 m, kjer se konča drevesna meja na Peci. Pod kočo izvira močen in zelo mrzel studenec. Pred kočo nas je pozdravila že velika množica ljudi. Ko smo se malo okreplčali, smo se razkropili po pobočju. Na predvečer otvoritev je bilo pri koči že nad 200 ljudi in jasno je, da nismo mogli prenočiti vsi pod streho. Povdarjati pa moram, da je bila kljub velikim gnečjim postrežbam zelo točna. Vsi člani podružnice so neumorno pomagali, nikdo si ni privoščil počitka. Po 9. uri zvečer sta se zakurila dva kresa na sedlu nad kočo, pošiljale so se v pozdrav dolincem in planincem v zrak rakete, ki naj bi kazale veselje nad lepo dovršenim delom. V koči je celo noč mrgole turistov, ki so se krepcali na vse kriplje, okoli koče je pa gorelo nebroj ognjev, okoli katerih so se zbirali planinci. Marliva rudniška godba in tamburaši so oddaljili svoje inštrumente, da se oddahnejo za drugi dan, ker so že cel večer dovolj pihali (v trompete in ne na dušo).

Komaj se je zjutraj malo zdani, je velik del turistov mahnil na vrh Pece, da se naužije lepote narave. Na vrhu nas je pozdravilo krvavordeče solnce, hoteč se nekako oprostiti, da ga prejšnji dan ni bilo. Razgled proti Savinjski dolini ni bil čist, toda razgled na Savinjske planine je bil tem lepsi. Od Raduhe, Ojstrice, Kočne, Karavank do Kepe, Triglavja in Škrlavice, vse je bilo pred nami kot na mizi. Žal, da je na vrhu pihal hud in mrzel veter, tako da smo morali kmanu mahniti do koče, ker se je že ob 8. uri začela otvoritvena slavnost. Bogoslužje je opravil g. vojni kurat Bonač, ki je imel tudi daljši nagovor. Otvoritveni govor je imel predsednik podružnice Mežica g. Ule, ki je po nagovoru izročil ključe gospodarju koče. Predsednik podružnice Maribor gosp. Senjor je predlagal, da se v vsaj malo priznanje zasluge imenuje koča »Uletova koča« (po mojem naziranju bi se naj imenovala Ulejeva). Vsi zastopniki raznih podružnic so imeli daljše ali kraje nagovore, ki so vsi izveneni v zatrdilu, da je bila ta postojanka na meji naša najnajnovejša potreba. Zastopnik Oblastnega odbora g. dr. Vel-

le je pozdravil delo podružnice z daljšim nagovorom, naglašajoč, da ve Oblastni odbor ceniti njihovo požrtvovanost ter jim je tudi nakazal 5000 dinarjev podpore.

Građenje koče je podpiralo v najboljši meri ravnateljstvo rudnika v Mežici. Moram priznati, da so Angleži vkljub svojemu kapitalizmu vendar zelo dostopni za take stvari. Rudnik je daroval zelo veliko v materialu, prevozil je ves material s svojo železnicou iz Prevalj skozi rove do podvznožja Pece. Daroval je tudi denar ter bode opremil eno veliko sobo. Otvoritev se je udeležil tudi g. ravnatelj rudnika.

Ves dan so pokali možnarji in toči, nabralo se je ljudstva nad 300 oseb. Nadaljnje slavnosti se mi nismo mogli več udeležiti, ker je bila ura že deset in smo morali radi zvezze z vlačkom v Savinjsko dolino in Zagreb.

naglo oditi. Naj nam gospodje Mežičani to oprostijo, toda mi bi prišlo drugače domov še le ob dveh zjutraj. Celjanov je bilo vsega skupaj na Pece le 9; napol odprt Vidovdan je zadržal skoraj vse priglašene. Vkljub temu, da smo prebili nekateri celo noč pod grmom v hosti, smo bili izredno dobre volje.

Mežički podružnic S. P. D. in njemu marljivemu predsedniku gosp. Uleju naše najlepše čestitke k njihovemu delu in uspehu! Povdarjam še enkrat, da naj bude »kulukovana« cešta do Uletove koče na Peci vzgled vsem drugim planincem! Krajnc.

Graščina ali večja vila s posestvom

se kupi proti takojšnjemu plačilu. Najnižjo ceno je sporočiti na naslov: Dr. Böhm, Gruž-Dubrownik, hotel „Petka“.

Proda se skoraj popolnoma nova spalnica.

Kje, pove uprava lista.

iz vseh rudnikov in najboljše vrste dobavlja in dostavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Izjava.

Izjavljam, da nisem plačnica za dolgove, ki bi jih kdorkoli naredil na moje ime.

Marija Šribar, Dobrova.

Kupujem hrastove obrobiljene podnice (belag) 19 – 28 cm širine, prompt in kasnejša dobava
50 (53) mm 280 cm
41 (43) " 265
lahko so mešani vagoni po 2 debelosti.
Najcenejše ponudbe pod: »Belag N. broj P-1055« na »Interreklam« d. d., Zagreb, Marovska 28.

Stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo išče prof. Kožuh.

Stanovanje

obstoječe iz 2–3 sob in kuhinje, iščem za takoj. Naslov v upravi.

Prva južnoslavenska vinarska zadružna v Čelju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Kanado s CANADIAN PACIFIC

Med 20. junijem in 5. avgusom za poljske delavce — služkinje — družine poljedelcev

Samo 4 dni na odpirem morju. Najhitrejša in najboljša zveza preko Hamburga, Antwerpna in Cherbourga z glasovitim parobrodom na dvojne vijke. Odhod vsako nedeljo.

Informacije glede voznih cen vizuma, prtljage, predpisov vseljevanja v Kanado in USA daje

CANADIAN PACIFIC zastopstvo za Slovenijo

Josip Zidar (VII) Ljubljana, Wilsonova (Dunajska) c. 31.

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri stavbeni in kreditni zadružni z omej. zavezo v Gaberju pri Čelju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranične vloge po 6 1/2%.

Marljivost, treznost in varčnost so predpogoj pravnosti!

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge nad 2,000,000 Din.

Iz malega raste veliko!

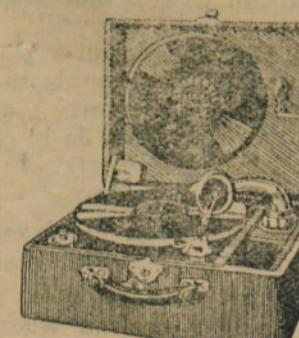
Pisarna v Čelju, Prešernova ulica 6.

Stanovanje

obstoječe iz 2 ali 3 sob in kuhinje, iščem za takoj. Kapetan Srienc, 39. pp., Čelje. 3–4

Praktikanta (injo)

obsolventa trgovske šole z znanjem slovenščine in nemščine, sprejme velenje podjetje. Ponudbe na »Poštni predel 11« Celje.

Gramofoni in plošče

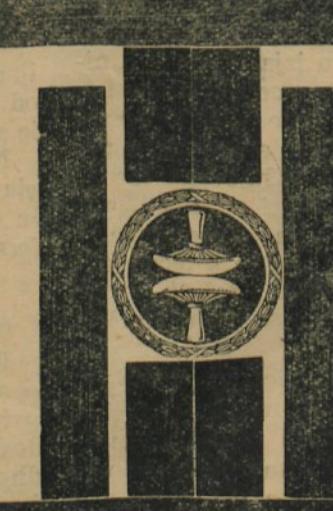
iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Čelje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila i. dr. Vam nudi v okusni izvedbi in pozmerniceni

Zvezna tiskarna v Čelju